

från Sophie Schalin

Nykarleby 29. Mars 1891.

Älskade Bröder min!

Hjertligt tack för dina båda bref.

Nog är det roligt att du kommer i håg mig, och visst är jag tacksam för barnens kärlek af hvilken jag äfven fick bevis på födelsedagen. Blemmer saknades inte heller nu. Underligt är det ju att bli så här gammal och se sina samtida gå bort den ena efter den andra och så mycket nytt och främmande komma i stället. Bedröfligt är att se den förfärliga otron gripa så hastigt omkring sig. Men det hjälper ej att se på andra, det gäller att söka förvara sin egen själ och gå af med den som ett byte.

Det tycks alldeles ogilla våra närmaste
framtidsplaner, det kan nog harskål
för sig, men som nu hvar sak har
två eller flera sidor så beror det på
från hvilken sida man ser den. Min
flyttning till seminarium är inte äm-
nad att bli på lifstidsyftning ehuru
det visst också kunde så bli, men om
min lifstid varar så ämna vi åter
flytta för oss själva så snart passliga
rum bli lediga på den sidan än.

Destill finnas också flera möjligheter,
jag har blifvit så utledsen att bero
af de legda hästarna så ofta jag vill
hälsa på mina barn att jag bestöt
att försöka flytta dem närmare.

Då skulle vi ju köpa gård der nära
som gubben Forström redan länge
sedan erbjudit oss och vore helt lif-
vade redan, den skulle varit så passlig
åt oss, men när det skulle bli alfvare
af sads gumman F. bestämde nej och
det stod inte att ändras. Sedan bjöds

oss en liten gård der närmast, den hade
vi också god lust på, men der var endast
två små ytterligt låga rum, vi tänkte
då att kunna höja opp dem och möj-
ligen bygga ett rum till, men vid under-
sökning befanns byggningen vara så
skral att den inte dugde hvarken
att bygga under eller ofvanpå.

Man rådde oss då att bygga en helt
ny byggnad och lämna den gamla
som den var. Men den som vet hvad
det kostar att bygga förstår nog att
vi inte kunde der lägga ner vårt lilla
kapital om vi skulle ha något att lifva
af. När så der allt blef omöjligt beslöt
vi att flytta till barnen på inackordering
på ett år och se hvad som skulle landa
till ett annat om vi lifva. Hvad åter
Thildas skolhushållning för gossarna
beträffar så är det ännu mycket osä-
kert om Teodor allö kommer till skolan
i sommar, då han ännu då inte fyllt
9 år, i det fallet skulle intet hushåll bli

af utan Hanne's skulle ackorderas in hos
andra. Men om det nu också skulle bli
så vet jag inte huru det kunde anses så
svårt att vistas i Wasa der hon har så
många släktingar och goda vänner.
Då hon nu engång frivilligt och utan
något slags nödvång tykes ha valt det
simpel hushållskallet så är det endast
helt naturligt att hon lika gärna hus-
hållar för sina bror barn som för främ-
mande om hon också ibland måste
se efter med deras lexor. Då tycker jag
det vore vida tråsamare och tröttsam-
mare att vara lärarinna för en hop
sådana odygdingar om det också
har ett bättre anseende. Hvad angår
systrarnas för fördelande för bröderna
så anser jag det höra till naturens ordning
till en del åtminstone, jag är ^{så} gammal
modig att jag inte tror att det är Guds
mening att kvinnan i allt skall vara lika
med mannen, det har intet stöd i
hela Bibeln utan är otroens ~~symp~~sympfinning

9. 3. 1891

Nu har jag försökt redogöra för våra planer, jag hoppas du förstår mig.

För öfrigt bedja vi att Gud styr allt efter sin vilja det ^{är} så vanskeligt med våra planer. — Zachris har nog fått rese-

stipendium för i sommar, men han ämnar inte resa längre än till Sverige

derföre blir det antingen tidigt i vår eller först mot hösten då seminarier

na äro öppna. Det blir som en fortsättning af den förra resan. Du hade

bordt läsa hans reseberättelse, den var ganska intressant tyckte jag om och

något vidlyftig. De ha fått vara ganska friska der i vinter, messlingen

har ännu inte hittat dit heller.

Floman, seminariets buse hade de der kring förra Söndags eller i 4 dagar.

Nog är han mycket vänlig mot Zachris men inte låter han någon veta sina

tänkar för öfrigt. Middag för lärarna var der i måndags. — Jag kan glädja

dig med att din gamla läsebok ännu

Hälsa dina barn och barnabarn från oss alla.

är lika kär för småbarnen som förr. Den nya tyckes inte vunnit deras tycke. Vår lilla Signe kom en dag mycket lycklig och berättade att de nu skulle få börja läsa Naturens bok i skolan. Då hon fick boken läste hon här hemma mycket ifrigt och frågade allt möjligt. Verserna kunde hon en stor del utantill på förhand. Kanske måste du ännu stapva om den också för en ny upplaga, om det nu är så viktigt. — Få nu se om Landtdagen får sluta i fred och ro. jag läser inte mycket tidningarna men det jag titlat förekom mig som om de skulle ha litet mer braska med sina beslut än förr. de ge sig inte så god tid att prata skräp. Det skulle väl nog tålas. Hur nu bondeståndet må red sig med sin förklaring. Ja allt står i Herrans hand det är godt att få tro det. Han styre efter sin vilje, tucktan behöfva vi nog alla. Mina barn sända dig varma hälsningar allramäst
Din gamla Syster.